

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FRI):

Hvis jeg var finansminister, ville jeg også være lidt forsigtig med at snakke om manipulation, særlig da i denne her sag.

Jeg har nogle konkrete spørgsmål til finansministeren. Det lød på finansministeren til, at boet var sådan meget vanskeligt at gøre op, for det kom jo an på, på hvilket tidspunkt man gjorde boet op. Jeg vil gerne spørge finansministeren:

Er det ikke sådan i denne her slags sager, at tabene, der skal opgøres, skal gøres op på det tidspunkt, handelen fandt sted, og at man ikke kan komme, fordi udviklingen har været gunstig senere, og sige, at så var tabet ikke så stort? Det tror jeg ikke finansministeren ville acceptere i nogen anden situation.

Og så vil jeg gerne bede finansministeren bekræfte, at den danske regering, da det her fandt sted, var vidende om med sin egen tilstedeværelse i egetræssalen, at der ikke skete en aktuel opgørelse af aktiver og passiver, og at regeringen og Finanstilsynet havde haft midlerne og magten til at forlange det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil meget gerne medgive finansministeren, at det havde været uklædeligt, hvis man havde siddet med lommeregneren og foretaget skattemæssige fradragsvurderinger under en forligsforhandling. Det medgiver jeg. Men det er en særlig situation. Der er tale om, at ingen af parterne har givet sig i forhold til de oprindelige standpunkter. Man har brugt ordet kulance.

Der er altså klart nok ikke tale om en erstatning.

Så mit spørgsmål gik på, om ikke finansministeren, forinden han sætter sig til den type forligsforhandlinger, kontakter Skatteministeriet, som naturligvis må have en meget afklaret holdning til, hvad den form for ordlyd nu har af konsekvenser rent skattemæssigt, således at man er i stand til at vurdere, når vi taler om et beløb på 300 mio. kr., om der så er tale om 300 mio. reelle kroner, eller om der er tale om et mindre beløb – jeg er meget med på min fortælse før. Det synes jeg da er ret væsentligt.

I hvert fald er det væsentligt for Folketinget at vide, om vi får 300 mio. kr., eller om vi får et mindre beløb, hvis beløbet er fradragsberettiget. Og noget tyder jo på, at det er fradragsberettiget, hvis man skal tolke det, direktøren for Den Danske Bank har udtalt til Ritzaus Bureau.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Det var finansministerens ord om, at det ikke er til at vide, hvad færingerne egentlig har tabt af penge på denne her banksag, der får mig herop. For man ved jo stadig væk, hvor man har Venstre, og vi har sandelig ikke glemt den sag, og det er ikke årsagen til, at vi vil undlade at stemme til det her beslutningsforslag, og at vi også vil undlade at stemme i Finansudvalget.

Finansministeren må da vide, at det er datoen for aktieombytningen, der er opgørelsestidspunktet, og derfor er det muligt at gøre op. Og finansministeren har altid behændigt undgået at sige noget om det og talt om forskellige beløb, der blev slået sammen til ét, uden at man præcis vidste, hvad det drejede sig om i relation til banksagen.

Og hvis den argumentation, finansministeren bruger, skal holde, jamen hvis vi så bliver ved længe nok, hvis vi venter længe nok, så ender det jo med, at Færøerne skylder Den Danske Bank penge, og det er der vel ikke nogen fornuftige mennesker der tror på?

Men jeg kan kun konstatere, at regeringen og Den Danske Bank åbenbart fortsat er enige om, at de vil sløre realiteterne både for de danske skatteydere og for færingerne.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Til det sidste er jo at sige, at hvis man slår tilbage i debatterne i 1998, var det jo debatter om, hvor mange måneder efter overdragelsen, man skulle tage i betragtning, når man skulle gøre op, hvornår banken var solvent. Også det var et meget vigtigt moment i diskussionen i sammenhæng med Grønborgrapporten.

Men det, jeg prøvede at sige, var bare, at jeg tror, det er utrolig vanskeligt – dér støtter jeg mig til Kammeradvokaten – at sige, hvad domstolene ville være kommet til af slutbedømmelse af dette. Derimod er det jo Kammeradvokatens vurdering, at man ville have foretaget en bedømmelse, og han mente, at den danske stat havde en retlig interesse, i modsætning til, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde.

Jeg skal blot afslutningsvis præcisere: Jeg har ikke deltaget i nogen aftaler om nogen sammensværgelser med Den Danske Bank hverken om at kæde sammen med løsningen af andre finansielle problemer eller overvejelser om at prøve at snyde nogen.

Man kan repetere hele diskussionen om, hvorvidt vi traf beslutningen på et utilstrække-